

Mary Philipson: Dialog och Vision

Vi hade just startat Brommadiologen när Mary, full av entusiasm, återvände från studier vid Hazelden och kontakten med Hal Durham, pionjären för Hazelden Renewal Center i USA. Durham ledde kort därefter två fullbokade Renewals på Brommadiologen tack vare hennes kontakt.

Mary blev präst på Lidingö och startade tidigt sinnesrogudstjänster i församlingen. De blev mycket uppskattade och välbesökta. Samtidigt hade hon en deltidstjänst som etisk rådgivare på ett behandlingshem. Under många år har Mary senare tjänstgjort som karismatisk förkunnare – på brustenhetens våglängd – i Allhelgonamässorna på Söder. Som pensionerad präst har hon förkunnat i Katarina kyrka och skrivit två böcker om de tolv stegens livsinsikter. Jag betraktar henne som en av mina allra viktigaste mentorer i sinnesroarbetet.

Mary Philipsons recension:

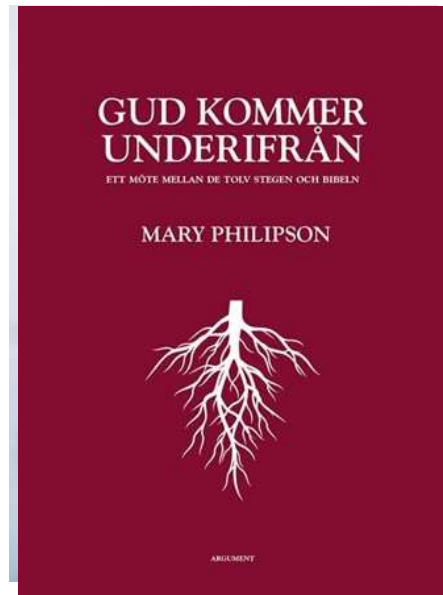
Harry Månsus böcker har blivit en stor inspirationskälla för många sökare, sökare som känner sig oberörda, vilsna och förkvävda i den religiösa ordvärlden. Nu har han gett ut två nya böcker: Sången om livet och Pilgrimsguide för livsresan. Han är en mycket bibelkunnig teolog, som med ett vardagsspråk kan förflytta de bibliska berättelserna till vår egen samtid och våra egna liv. Han ger läsaren existentiella och ekologiska glasögon som vidgar vyerna och fördjupar det andliga sökandet.

Författaren och jag tycks dela en inre klangbotten: Guds allestädes närvaro. Båda uppfattar universum – inte som två dimensioner, den andliga och den materiella – utan som en enda värld. Guds skapande ande uppfyller allt och alla. Varje människa har ett gudagivet inre sensorium, som Harry så vackert beskriver det. Detta vårt inre sensorium utgör vår djupaste identitet.

Gud och andlighet är relationer

Det är inte bara människor som är Guds heliga skapelser, även stenarna på marken bär Guds "signatur". Med den helige Franciskus kan vi tala med syster sol och broder måne. Och Gud uppfyller också relationerna mellan allt skapat. Vi människor är skapade för att spegla Guds relaterande väsen - att GUD ÄR RELATIONER. Livet handlar om samhörighet och allt som bidrar till samhörighet är heligt. Vi människor är skapade för att relatera och öppna oss för varandra. Som Martin Buber skrev: Människan blir genom DUET till ett JAG.

Harry och jag definierar andlighet på ett liknande sätt. Andlighet är människans förmåga att kunna relatera till sig själv, till andra, till världen och till Gud så som vi själva förstår Gud. Det är denna andliga insikt som ligger till grund för Harry Månsus

Hennes senaste bok är en utsökt pärla om de tolv stegen och bibeln – ett viktigt bidrag till själavårdarens verktyglåda.

passionerade kärlek för jordens framtid – hans patos för att rädda klimatet, miljön och människans överlevnad.

Vi är båda hemmastadda i Anonyma Alkoholisters tolvstegsprogram. Båda strävar efter att finna ett språk som kan hjälpa oss att tolka de bibliska texterna så att åhörarna lättare kan leva sig in i dem. Detta arbete gör oss till verkliga själsfränder. Harry använder sällan ordet synd, utan i stället skadegörelsen – att människor söker andligt helande för sin skada, sina sår och sin inre brustenhets. I tolvstegsprogrammet talar vi om karaktärsdefekter. Självt använder jag ofta av Luthers beskrivning av vad synd är: Synd är vara inkrökt i sig själv. Människor missbrukar inte därför att de är dåliga människor utan deras missbruk är en respons på emotionell smärta.

Gud kommer underifrån – vid smärtpunkterna

Ett ämne som Harry lyfter fram och som återknyter till tolvstegsprogrammet är temat historiens smärtpunkter. Han utgår från den bibliska berättelsen om hur Israels folk fick lämna förtrycket och lidandet i "träldomshuset" i Egypten. Denna exodusberättelse har inspirerat förtryckta människor och folk i alla tider. Det tycks vara så att historiens smärtpunkter öppnar porten till nya och befriande krafter.

Denna sanning är grundläggande i AA:s tolvstegsprogram. Tillfrisknande alkoholister vet att en transformation endast kan äga rum när människor på något plan når sin botten. Den sårbarhet och maktlöshet som erkänns i AA:s första steg öppnar dörren till en kraft starkare än oss själva (steg två). Att vi möter Gud i vanmakten, när livet gör ont, tror jag är trons innersta väsen. I berättelserna om Jesus ser vi att han alltid gick mot smärtpunkten i människornas liv och situation. Han kom inte till de friska, utan till de sjuka. Harry säger att kristna ska vara ett fältsjukhus - inte ett renhållningsverk. Vi är kallade att gå i Jesu fotspår.

Ofta ställer jag mig frågan om vad det är som egentligen känns heligt för de flesta av oss. Jag har en bestämd känsla av att det som för många upplevs som heligt inte är orienterat uppåt, mot det upphöjda och mäktiga - utan åt det motsatta hållet. Det vi upplever som heligt är ofta orienterat neråt, mot det ringa, det sårbara, det nära. "När vårt barn föddes", "när pappa dog och jag höll honom i handen", när jag hörde "jag älskar dig", eller när jag upplevde en häpnadsväckande vacker natur. Det är sådana upplevelser i livet som kan ge oss en erfarenhet av något större än oss själva. Harry kallar sådana upplevelser för existentiella beröringar i vardagen - vardagsnära helighet. Han börjar där och ger oss möjlighet att få växa på djupet.